

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

gruodžio

8 d.

Seštadienis

Nr. 141(4031)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Iš gyvulininkystės darbuotojų saskrydžio

SUVAŽIAVO, SUSIRINKO RAJONO DARBŠTUOLĖS

Svėdasų kultūros namuose praėjusi antradienį buvo šventiška nuotaika. Čia, į rajono moterų tarybos iniciatyva suruoštą gyvulininkystės darbuotojų saskrydį, rinkosi geriausias mūsų rajono gyvulininkystės darbuotojas, o kartu su jomis aptarti svarbiu klausimu atvyko ir ūkių vadovai, partinių organizacijų sekretoriai, profsąjungos vietos komitetų pirmininkai, vyr. zootechnikai, moterų tarybų pirmininkės.

Pranešimą „Moterų — gyvulininkystės darbuotojų uždaviniai, didinant žemės ūkio produktų gamybą, gerinant darbo ir buities sąlygas“ padarė rajono moterų tarybos pirmininkė, TSRS liaudies mokytoja E. Vingrienė. Pranešėja, apžvelgdama pasiekimus laimėjimus gyvulininkystės produktų gamyboje, pažymėjo, jog per dešimt šių metų mėnesių rajone 100 ha žemės ūkio naudmenu pagaminta po 423 cent pieno ir po 107,8 cent mėsos, primelžta iš karvės po 2658 kg pieno. Geriausių rodiklių pieno ir mėsos gamyboje yra pasiekę „Svyturio“ kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojai. Šiame ūkyje 100 ha žemės ūkio naudmenu pagaminta po 684 cent pieno ir po 165 cent mėsos, primelžta iš karvės po 3425 kg pieno. Ūkiui už pasiekimus pieno gamyboje už šių metų 3 ketvirčius įleista LKP rajono komiteto, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto, Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto ir LLKS rajono komiteto pereinamoji raudonoji vėliava. Už aukštus kiaulių veis-

lininkystės darbo rezultatus „Anykščių šilėlio“ kolūkiui įleistas prizas „Okis, pasiekęs geriausių rezultatų kiau-
lienų gamyboje“.

Gerai „Lenino keliu“ kolūkio gyvulininkystės produktų gamybos ir jų pardavimo rodikliai. Šiam ūkiui atiteko rajoninis pereinamasis prizas „Už gerą veislinių telyčių auginimą“.

Kad šiuose ir kituose ūkiuose pasiekta neblogų darbo rezultatų — tai didelis gyvulininkystės dirbančių moterų indėlis. Juk 79 proc. gyvulininkystės darbuotojų sudaro moterys, o iš jų 550 dirba karvių melžimais.

Stai „Svyturio“ kolūkyje jau ne pirmus metus pasiekiami geri pieno gamybos rezultatai. Pirmiausia todėl, kad čia dirba darnus melžėjų kolektyvas. Naujonių fermoje komunistinio darbo kolektyvas pirma laiko įvykdė X-ojo penkmečio keturių metų pieno primelžimo uždutis. Šiame kolektyve ypač stropumu ir darbštumu pasižymi komunistinio darbo spartuolė, Lenino ir Darbo raudonosios vėliavos ordininkė, LTSR nusipelnusi žemės ūkio darbuotoja Ona Šiaučiūnienė, kuri jau iš kiekvienos prižiūrimos karvės vidutiniškai šiemet primelžė po 4560 kg pieno ir įvykdė šiemet metams prisiimtus asmeninius socialpareigojimus. Jai ne kartą buvo įleistas rajono pereinamasis prizas „Pirmaujanči rajono melžėja“. O Šiaučiūnienė — gera jaunimo globotoja, rūpestinga motina, ja seka darbo draugės, taip pat pirmaujančios rajono karvių melžėjos Petronė Pušėckina, Galia ir

Tamara Asačiūvos.

Pirmūnų gretose — „Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių melžėja Danutė Sriubienė, I klasės gyvulininkystės meistrė. 1977 ir 1979 metų mechanizuoto melžimo rajoninio konkurso prizininkė.

„Lenino keliu“ kolūkio kiaulių auginimo, bendradarbiaudami su „Anykščių šilėlio“ kolūkio kiaulininkystės darbuotoju kolektyvu, daug pastangų skyrė tam, kad ir jų ferma būtų pripažinta pirmos klasės, o parūdomos veislinės kiaulaitės turėtų didelę paklausą ne tik mūsų, bet ir kaimyninių rajonų ūkiuose. Čia kruopščiai darbuojasi keturiu broliu Raščių žmonos: Nijolė, Janė, Elena ir Danutė. Šios moterys dėkingos ūkio valdybai už sudarytas tinkamas darbo ir poilsio sąlygas.

Gerai žinoma rajone Marytės Platkevičienės pavardė. Dirbdama „Svyturio“ kolūkio darnioje gyvulininkystės darbuotoju šeimoje, ji pasiekė išties nuikų gamybinių rodiklių. Kiekvieno prižiūrimo galvijų vidutinis priesvoris per para per šių metų vienuolika mėnesių sudarė po 820 gramų, iš viso gauta net 241 cent priesvorio.

Kad moterų — gyvulininkystės darbuotojų darbas aukštai vertinamas, galima spręsti iš to, jog Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio karvių melžėjai Genė Galinienei 1966 metais buvo suteiktas Socialistinio Darbo Didvyres vardas, 7 moterys — gyvulininkystės darbuotojos apdovanotos Lenino ordinu, 41 — Darbo raudonosios vėliavos ordinu, 48 — Garbės ženkle ordinu, dviems suteiktas Lietuvos TSR nusipelnusios žemės ūkio darbuotojos garbės vardas, 100-as moterų — gyvulinin-

kystės darbuotojų apdovanota TSRS medaliais. LTSR žemės ūkio pirmūno garbės vardas suteiktas 23-ims gyvulininkystės darbuotojoms. „Aukštakalnių“ kolūkio karvių melžėja Gailutė Sankauskienė yra Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė. O Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio zootechnikai Marytei Katkevičienei suteiktas LTSR nusipelnusios zootechnikos garbės vardas.

Dabar 349 fermų darbuotojoms yra suteikti meistrų vardai.

Rajono ūkiuose veikia 7 pienininkystės kompleksai po 400 karvių. Šeši kompleksai plečiamji. Dabar jau niekas neabejoja mechaninio melžimo pranašumu.

Gero mechanizavimo, gyvulininkystės darbuotojams linkamu salvygų sudarymo išdavoje Sodininkystės tarybiname ūkyje „Svyturio“.

Ukeltas iš pusl.

Komjaunimo auklėtiniai — į komunistų šeimą

Jaunas žmogus, praėjęs komjaunuolių šeimoje tūkštinių grūdinių ir visuomeninio aktyvumo išsiugdymo kelia, savo gyvenimą dažniausiai siekia susieti su šlovingosios Komunistų partijos gretomis. Ir štai įvairiausių profesijų jaunuoliai — komjaunimo auklėtiniai, dirbantys mūsų rajono gamybinuose kolektyvuose, pastaruose metu savo biografijsose įrašė labai reikšmingą įvykį — juos kolektyvu komunistai priėmė kandidatais į TSKP narius. Tokios šlovės susilaukė „Aušros“ kolūkio zootechnikė-selekciniškė Regina Ceikauskaitė, „Gimtosios žemės“ kolūkio meistras-reguliotojas Kazys Dikas, Surdegio ir Kurklių kolūkių buhalterės Marytė Jaar ir Virginija Ikvil-dienė.

Komjaunimo organizacijoms rekomendavus, kandidatais į partijos narius taip pat buvo priimti Anykščių elektros tinklų rajono meistras Vilijus Prievellis, Ryšių mazgo Kavarsko techninių linijų apylinkės elektromontieris Jonas Sudeikis, Komunalinių įmonių kombinato vyr. inžinierė Zita Zubauskienė, Anykščių autotransporto įmonės vairuotojas Vladislavas Žmoginas, vėlimo fabriko „Spartakas“ laborantė Eugenija Švirkevičiūtė ir kiti komjaunimo auklėtiniai.

Ivykęs LKP Anykščių rajono komiteto biuras patvirtino pirminių partinių organizacijų nutarimus apie šių buvusių komjaunimo auklėtinų priėmimą kandidatais į TSKP narius.

„K. d.“ Inf.

Susitikimas sudomino

Šiomis dienomis gausiai susirinkę į Raguvėlės tarybinio ūkio kultūros namus Juostininkų apylinkės dirbantį susitikimą su atsakingais Anykščių rajono darbuotojais. Susitikimą pradėjo Juostininkų apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas Alfonsas Sulkis.

Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriaus viršininko pavaduotojas politiniam auklėjimajam darbiui D. Vilkys plačiai apžvelgė liaudies draugovinku uždavinius, kovojant prieš vis dar pasitaikančius teisėtvarkos pažeidimus, panasakojo apie rajono ūkiuose, įmonėse, organizacijose puoselėjamas tarybines tradicijas, kurios padeda išgyvendinti neigiamus

mūsų gyvenimo reiškinius.

Kalbėjusi Anykščių rajono sanitarinės-epidemiologinės stoties vyr. gydytoja D. Sprindžiukienė supažindino su rajono žemdirbių, gyvulininkystės darbuotojų kvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais pasiektais laimėjimais, pabrėžė, kad pastaruose metu rajone vis daugiau dėmesio yra skiriama buities kultūrai, gamtos apsaugai, gamybinei sanitarijai, aplinkos grožiui. O šios priemonės labai daug kuo prisideda prie dirbančiųjų sveikatingumo, gamybos kultūros, geros darbo nuotaikos.

A. Maigytė

Raguvėlės tarybinio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė

Ruošiantis respublikinei dainų šventei

Praėjusį sekmadienį Anykščių kultūros rūmuose ruošiantis respublikinei dainų šventei, vyko kaimo meno saviveiklos apžiūros tarptarioninis turas. Mūsų saviveiklininkų pasirodymus stebėjo ir vertino komisija, kurią sudarė Liaudies meno rūmų darbuotojai. Kaip sekėsi paruošti artėjančios respublikinės dainų šventės repertuarą, demonstravo mūsų rajono chorai, kaimo kapelos, pučiamųjų orkestrai, pagvėnusių žmonių, jaunimo tautinių ir pramoginių šokių šokėjai. Pasirodė 21 meno saviveiklos kolektyvas.

Apžiūroje 11 meno saviveiklos kolektyvų buvo pripažinti geriausiais ir atrinkti į zoninį turą. Tai Kultūros rūmų mišrus choras, pučiamųjų orkestras ir kaimo kapela. Į zoninę choreografi-nių ir instrumentinių kolektyvų apžiūrą, kuri vyks Utenoje šio mėnesio 21—23 dienomis, važiuos ir Buitinio gyventojų aplarnavimo kombinato pučiamųjų orkestras, keturi pramoginių šokių kolektyvai, Kavarsko, Viešintų ir Anykščių jaunimo tautinių šokių šokėjai. Choro apžiūros zonis turas vyks Anykščiuose šio mėnesio 15—16 dienomis.

M. Giedrienė

Stiprinti teisėtvarkos pagrindus

Anykščių kultūros rūmuose buvo surengtas seminaras teisėtvarkos stiprinimo klausimais. Jame dalyvavo rajono ūkių, įmonių ir organizacijų vadovai bei kadru inspektoriai, pirminių partinių organizacijų sekretoriai, miestų ir apylinkių LDT vykdomųjų komitetų pirmininkai bei sekretoriai, profsąjunginių organizacijų vietos komitetų pirmininkai bei socialistinio teisėtumo nuolatinių komisijų pirmininkai, rajono liaudies teismo tarėjai, draugiškųjų teismų pirmininkai, savanoriškų liaudies draugovių vadai, visuomeninių juridinių konsultacijų vedėjai bei sekretoriai.

Pranešimą „Socialistinio teisėtumo ir teisėtvarkos stiprinimo uždaviniai vyk-dant TSKP CK nutarimą „Dėl ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ seminarą padarė respublikos Teismo ekspertizės mokslinio tyrimo instituto direktoriaus, teisės mokslų kandidatas docentas S. Stačiokas. Seminaro dalyviai taip pat iš klausė teisininko K. Rakausko pranešimą „Aktualūs darbo įstatymų laikymosi klausimai“. Anykščių rajono tarpukinės juriskonsultų grupės vadovė P. Pečiulienė pranešimą žemės teisės ir gamtinės aplinkos apsaugos teisės klausimais ir LTSR advokatų kolegijos prezidento pirminin-

ko Kestučio Lipeikos pranešimą „Ginčai dėl gyvenamųjų patalpų nuomos ir vietinių tarybų vykdomųjų komitetų vaidmuo, šalinant pasitaikančius šioje srityje teisės pažeidimus“.

Pranešėjai atsakė į gausius seminaro dalyvių klausimus. Baigiamajį žodį seminare tarė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė.

Seminaro darbe dalyvavo LTSR Ministrų Tarybos atsakingas darbuotojas J. Dre-vinskas, LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailvdė ir kiti atsakingi rajono darbuotojai.

„K. d.“ Inf.

Kai „Puntuko“ kolūkio pirmininkas Albinas Barneikis pasakoja apie reikliausius, pasižvelgusius savo darbiui specialistus, visuomet pamini Slavėnų kiaulių fermos vedėją Stasę Krasauskienę. Nors pastatui seni, juose neretai daug mechanizacijų, tačiau Stasė rūpinasi, kad fermoje visuomet būtų palaikoma švara, tcarika, kad kiekviena kiaulių šerikė rūpintųsi savo augintinių priesvorių didinimu, produktyumu.

Prieš dvylika metų su kolūkio siuntimu Raguvėlės techniku įgijusi zootechnikės specialybę, Stasė grįžo į gintąjį ūkį, sėkmingai atlieka fermos vedėjos darbą.

Komunistė Stasė Krasauskienė yra išrinkta pirminės partinės organizacijos biuro nare, ji aktyviai dalyvauja liaudies kontrolės grupės veikloje.

Vyta. Bagdono nuotr.

SUVAŽIAVO, SUSIRINKO RAJONO DARBŠTUOLĖS

Atkelti iš spust

„Lenino keliu“, „Anykščių šilėlio“ kolūkiuose ir pasiekiami gana aukšti gamybos rodikliai. Mechanizuojant darbus fermose, teigiami poslinkiai pasiekti „Gintaro“, Kurklių, Surdegio kolūkiuose.

Per pastaruosius keturis metus 16 proc. padidėjo mėsos pašalinimo darbų mechanizavimas kiaulidėse ir 6 proc. — galvijų fermose. Šiuo metu kompleksškai mechanizuota 59 proc. galvijų ir 37 proc. kiaulių fermų. Toks fermų mechanizavimas jau yra žingsnis pirmyn, tai padeda palengvinti moterims darbą, taupyti joms laiką. Bet to dar mažai.

Lietuvos TSR Aukščiausios Tarybos moterų ir darbo buities, motiņystės ir vaikų apsaugos komisijos sprendime dėl moterų, dirbančių gyvulininkystėje, darbo, buities ir poilsio sąlygų, parašyta: „Sudaryti moterims, dirbančioms gyvulininkystėje, įstatymais numatytas normalias darbo sąlygas — įrengti visose fermose persirengimo, higienos, poilsio kambarius, prausyklas, dušus, sanitarines mašinas, organizuoti toliau gyvenančių darbuotojų pavėžėjimą“.

Daugumoje rajono ūkių yra įrengti poilsio kambariai, karvidėse nestinga dušų, tačiau dėl nepakankamos priežiūros ir jiems skirtų patalpų blogo apšildymo, ne visur dar dušais žmonės gali pasinaudoti. Nenoriai lankosi Naujasodžio tarybinio ūkio gyvulininkystės darbuotojos į poilsio kambarius, kurie neapšildomi, drėgni, nėra čia radijo aparatų. Nesinaudoja poilsio kambariais ir „Nevėžio“ kolūkio fermų darbuotojos, nes jie neapšildomi, neįrengti.

Graži aplinka, gera nuotaka sukelia ir norą geriau ir našiau dirbti. Tačiau dar nedaug kur reikiamai tvar-

koma fermų aplinka. O čia jau reikia žalios vejos, želdinių, gėlynų. Pavyzdžiui kitiems gali būti „Atžalyno“ kolūkio fermų aplinka, kur jos tvarkymu rūpinasi kiaulių fermos vedėja Regina Sudeikienė.

Kad blogai tvarkoma aplinka, negalima kaltinti vien fermų darbuotojų. Inicijatoriais turėtų būti moterų tarybos, profsąjunginės organizacijos.

Tausoti moterų sveikatą — visu pareiga. Būtinai visoms suteikti išeigines dienas, nuolat domėtis jų sveikata, nes sergamumas dar yra nemažas.

Jau seniai sprendžiama, kad melžėjos pradėtų darbo dieną ne nuo ankstyviausio ryto, o nuo 8 val. ryto. Nuo 7–8 val. ryto dirba „Anykščių šilėlio“, pradedą dirbti „Lenino keliu“ kolūkių karvių melžėjos. Moterims, dirbančioms gyvulininkystėje, tikrai aktualu laisvo laiko problema, mažų vaikų priežiūros klausimai.

Devyniuose ūkiuose yra vaikų darželiai. Dviejuose — statomi, — tai „Gintaro“ ir Surdegio kolūkiuose. Geri vaikų darželiai yra Elmininkų eksperimentiniame ūkyje. Sodinininkystės tarybiniam ūkyje. Jais motinos patenkintos. Tačiau Raguvėlės tarybinio ūkio vaikų darželis nepritaikytose patalpose. Dar daugelyje veikiančių darželių trūksta tinkamo inventoriaus, priemonių sportiniams pratimams ir žaidimams.

Kaip moteris gali dalyvauti gamyboje, priklauso dar ir nuo to, kiek ji skiria laiko buičiai. Išsiplėtę BGAK paslaugų ratas. Kaime yra 43 užsakymų-surinkimų punktai, 26 dirbtuvės. Vis daugiau kaimo moterų naudojasi skalbyklos paslaugomis. Lyginant su 1978 metais, kaimui paslaugos išaugo 77,1 proc.

Tačiau yra trūkumų. Okiai ne visada išskiria reikiamą palapį surinkimo punktai ir žmogų, aptarnaujantį tą punktą. Ne visos moterys įpranta naudotis skalbyklos teikiama paslaugomis.

Zymiai padaugėjo pastaraisiais metais valgyklų, kurios yra 24 rajono ūkiuose. „Pirmyn į komunizmą“ ir M. Melnikaitės kolūkiuose — statomos. Valgyklų dar nėra penkiuose ūkiuose. Gerai atsiliepią lankytojai apie „Svyturio“, Andriūnų, „Už taiką“, Cerniachovskio, „Lenino keliu“ kolūkių valgyklų darbą.

Tarp gyvulininkystės darbuotojų dar labai mažai jaunimo. Ar čia kaltas vien nepakankamas profesinis orientavimas? Turbūt materialinis suinteresuotumas jau pasiektas, tačiau jaunimui to neužtenka. Būtiną gerinti darbo sąlygas, įvesti fermose normalų darbo laiką. Tačiau pati pagrindinė sąlyga — tai nuo mažens skiepijimas meilės savo šeimai, savo tėviškei, savo tėvų profesijai. O tokių pavyzdžių yra. Sėkmingai dirba fermoje „Gintaro“ kolūkio karvių melžėjos Sližienės šeima. „Svyturio“ kolūkio karvių melžėjos Zukauskienės vaikais. Reikėtų, kad ūkių administracijos, visuomeninės organizacijos, moterų tarybos labiau rūpintųsi, skatintų, kad vaikai, kurie šiandien mokosi vidurinėse mokyklose, pasirinktų taip reikalingą mūsų rajone gyvulininkystės darbuotojų specialybę ir ateitų į fermas pakeisti savo tėvų.

Jau trisdešimt metų karvių melžėja dirba elmininkietė Genė Gallienė. Ši moteris, Socialinio Darbo Didvyrė, sąskrydžio dalyvėms papasakojo apie tai, kaip jų kolektyvas nugaiėjo tradicijų barjerus ir fermoje pakeitė darbo laiką. Jau ne 4 valandą ryto, o 7 valandą melžėjos pradeda savo darbą. Todėl

atsirado ir daugiau moterų, norinčių dirbti melžėjomis.

Apie patogesnę nuo 7 ar 8 val. darbo laiką fermose kalbėjo ir „Anykščių šilėlio“ kolūkio zootechnikė, LTSR nusipelnusi žemės ūkio darbuotoja Elvyra Visockienė. Ji pasakojo apie savo kolūkio gyvulininkystės darbuotojas, kurių dukros paseka motinų pavyzdžiu. Štai karvių melžėjos Anelės Vitkūnienės dukra Irena jau senokai atėjo dirbti į fermą ir taip pat stropiai atlieka melžėjos pareigas. Aštuoniolikmetė Nadios Džusojevos dukra irgi išbandė savo jėgas gyvulininkystėje ir dabar gilina žinias dviejų mėnesių melžimo meistrų kursuose. E. Visockienė išreiškė viltį, kad fermose geriant darbo sąlygas į gyvulininkystės darbuotojų būrį įsijungs ir daugiau jaunų žmonių.

Jaunimo vardu iš sąskrydžio tribūnos kalbėjo Svėdasų kolūkio karvių melžėja Nijolė Budreikienė. „Dauguma jaunų merginų išsigista jau pačio žodžio „melžėja“, o ašėjau motinos pėdomis ir pradėjau melžti karves, vos baigusi aštuonias klases, — pasakojo Nijolė. — Iš pradžių sunku buvo, bet netrukus pripratau. Juk ir sunkumai nėra tokie baisūs, kai šalimais nuolat jauči rūpestingą motinos ranką, draugų paramą. Dirbdama melžėja, sesijiniu būdu baigia Svėdasų vidurinę mokyklą, o pernai baigia ir Salų žemės ūkio technikumą, įsigilau zootechnikės specialybę. Tačiau savo darbo neturiu keisti, nes žinios reikalingos ir melžėjai“. Nijolė Budreikienė išreiškė visų savo darbo draugų nepasitenkinimą dėl gyvulininkystės darbuotojų skiriamų spec. drabužių. Jos gauna nedailius chalatus ir tuos didelio ūgio, kaip ir tokius pat guminius batus. Todėl daugelį jaunuolių atbaido nuo fermos vien jau toks darbuoto-

jų „pasipuošimas“.

Kaip kolūkio valdyba rūpinasi gyvulininkystės darbuotojų sveikata, sąskrydžio dalyvėms pasakojo „Lenino keliu“ kolūkio Kunigskio karvių komplekso vedėja, moterų tarybos narė Birutė Rimšienė. „Lenino keliu“ kolūkis su Kauno trečia klinike liginine yra sudaręs sutartį, kad šios ligoninės medikai reguliariai tikrintų darbuotojų sveikatą. Jie atvyksta į ūkį su pačia tobuliausia aparatu. Aptikę sergančius, juos gydo Kauno klinikinėje ligoninėje.

Didelis palengvinimas šio ūkio gyvulininkystės darbuotojoms yra ir tai, kad jų sodybiniai sklypai yra bendruose plotuose, nebereikia rūpintis nei sklypo įdribimu, tręsimu, bendrai sėjami miežiai, sodinamos bulvės.

Stabiliis gyvulininkystės darbuotojų kadrų džiaugėsi „Gintaro“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Vytautas Krauskas. Jis papasakojo, kaip gyvulininkystės darbuotojams sudaromos sąlygos kelti kvalifikaciją, įsigyti meistrų vardus. Jie pirmiausia apūpinami kelialapiais į sanatorijas ir poilsio namus, jiems ruošiamos ekskursijos į respublikos teatrų spektaklius, koncertus. Tačiau ūkio fermose dar daug neišspręstų darbų mechanizavimo problemų. Svarbus ūkio administracijos ir partinės organizacijos uždavinys darbai į fermas patraukti daugiau jaunimo.

„Aušros“ kolūkio moterų tarybos pirmininkė Aldona Paršukaitė sąskrydžio dalyvėms papasakojo apie gražias Svėdasų krašto tradicijas. Jau ne kartą Svėdasų kultūros namuose buvo susirinkusios visų aplinkinių kolūkių moterys aptarti jas jaudinančių klausimų, pasiūlytų darbo patyrimų. Todėl šis visų rajono gyvulininkystės darbuotojų sąskrydis Svėdasuose tarytum jų

pačių tradicijų tęsinys. A. Paršukaitė šiltai papasakojė apie „Aušros“ kolūkio darbštuoles, rūpestingas motinas, dirbančias ir jau išėjusias į pensiją gyvulininkystės darbuotojas, kurios daug jėgų atidavė kolūkio ekonomikos stiprinimui.

Sie metai savo gamtos sąlygomis nebuvo palankūs žemdirbiams. Ūkiuose sukaupia mažiau pašarų. Apie gyvulininkystės darbuotojams iškilusius uždavinius taupiai ir racionaliai naudoti pašarus, įdėti daugiau darbo juos ruošiant, kad nesumažėtų gyvulininkystės produktų gamyba, kalbėjo Žemės ūkio valdybos viršininkas Algimantas Daclius. Jis kvietė ūkių vadovus, zootechnikus, fermų darbuotojus labiau rūpintis fermų mechanizmų priežiūra, kad turimi įrenginiai būtų našiau panaudojami.

Apie Rokiškio rajono, su kuriuo lenktyniauja mūsų žemdirbiai, gyvulininkystės darbuotojų pasiekimus ir rūpestius kalbėjo šio rajono žemės ūkio valdybos vyr. zootechnikas Pelras Dilys. Svečias perdavė anykštėnams rokiškėnų sveikinimus ir linkėjimus, pakvietė ateinančioms metams pasirašyti socializmo sutartis.

Sąskrydžio darbe dalyvavo ir kalba pasakė „Tarybinės moters“ žurnalo redaktorė, respublikos moterų tarybos pirmininkė Birutė Barcišienė.

Sąskrydyje taip pat dalyvavo „Tarybinės moters“ žurnalo skvrius vedėja Danutė Digrienė, LKP Rokiškio rajono komiteto sekretorė Janina Amosejeva, Rokiškio rajono žemės ūkio valdybos vyr. agronomė, rajono moterų tarybos pirmininkė Danutė Audzevičienė.

Gyvulininkystės darbuotojų sąskrydžio dalyvės priėmė kreipimąsi į visus rajono gyvulininkystės darbuotojus.

„K. d.“ Inf.

LKP Anykščių rajono komitete

Partinį dėmesį teisėtvarkos stiprinimui kolektyve

LKP Anykščių rajono komiteto biuras apsvaustė klausimą „Dėl „Lietėmūktėchnikos“ rajoninio gamybinio susivienijimo pirminės partinės organizacijos darbo, stiprinant teisėtvarką kolektyve, vykdančią LKP Anykščių rajono komiteto II plenumo nutarimą“.

Biuro prlmtame šiuo klausimu nutarime pažymėta, jog „Lietėmūktėchnikos“ rajoninio gamybinio susivienijimo pirminė partinė organizacija, siekdama įvykdyti LKP Anykščių rajono komiteto II plenumo nutarime „Dėl tolesnio darbo, stiprinant teisėtvarkos būklę rajone“ iškeltus uždavinius, partiniame susirinkime apsvaustė plenumo nutarimą ir 1978–1980 metų laikotarpui patvirtino priemonių planą. Tolesniam dirbančiųjų auklėjimui gerinti ir teisėtvarką darbo kolektyve stiprinti šio susivienijimo partinė organizacija sutelkdavo ir kryptingiau panaudo-

dodavo profsąjunginės, komjaunimo ir kitų visuomeninių organizacijų veiklą, jų bendras pastangas nukreipdavo stiprinti kovai prieš darbo drausmės ir viešosios tvarkos pažeidėjus, ypač siekiant sudaryti kolektyve nepakantum atmosferą antvisuomeniniams pasireiškimams. Teisėtvarkos pažeidėjų netinkami poelgiai apsvaustėmi ir pasmerkti profsąjungos vietos komiteto, komjaunimo organizacijos komiteto posėdžiuose ir visuotiniuose dirbančiųjų susirinkimuose, o administracija pažeidėjams taiko drausminio ir administracinio poveikio priemones. Apie teisėtvarkos ir darbo drausmės pažeidėjų blogą elgesį rašoma sieninėje spaudoje, su pažeidėjais ir jų šeimos nariais rengiami individualūs pokalbiai bei panaudojamos kitos poveikio priemonės.

Todėl kryptingą administracijos, pirminės partinės ir kitų visuomeninių organizacijų darbo dėka susivienijimo dirbančiųjų kolektyve mažėja teisėtvarkos ir darbo drausmės pažeidimų, nes vis aktyvesne pozicija, kovojant prieš neigiamus reiškinius, užima komunistai ir komjauniniai. Susivienijimo administracija ir partinė organi-

zacija operatyviai reaguoja į rajono Vidaus reikalų skyriaus teikimus ir informacijas, imasi veiksmingų poveikio priemonių prieš tuos kolektyvo narius, kurie pažeidžia viešąją tvarką.

Nemaža darba, užtikrinant saugų transporto eismą, atlieka susivienijimo visuomeninė saugaus eismo komisija, kuri organizuoja išvykstancio į reisu ir sugrįžtančio transporto patikrinimus, praveda aiškinamąjį darbą vairuotojų tarpe, rengia kino filmų eismo saugumo klausimais peržiūras, organizuoja išvykstancijų į reisu vairuotojų medicininį patikrinimą. Kovojant su eismo taisyklių pažeidėjais aktyviau savo veiklą išvystė šio susivienijimo draugininkų — visuomeninių autoinspektorių specbūrys.

Darbo drausmės ir teisėtvarkos stiprinimo išdavoje, kaip nurodyta LKP rajono komiteto nutarime, teigiami poslinkiai pasiekti ir rajoninio gamybinio susivienijimo kolektyvo gamybinėje ekonominėje veikloje. Lyginant su praėjusiais metais, per šiuo metu tris ketvirčius bendrosios produkcijos gamyba išaugo 3,9 proc., produkcijos realizacija — 6,2 proc., darbo našumas pakilo

8,9 proc. Sėkmingai įvykdyti ir visi kiti planiniai rodikliai.

Tačiau LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo nutarime nurodė ir trūkumus, kurie vis dar pasireiškia rajoninio gamybinio susivienijimo pirminės partinės organizacijos veikloje, vykdančią LKP rajono komiteto II plenumo nubėžtus uždavinius. Pirminė partinė organizacija dar nepakankamai panaudoja atskirų visuomeninių organizacijų — liaudies draugovės, draugiškojo teismo, kovai su girtavimu komisijos veiklą profilaktiniam darbui suaktyvinti, ypač stiprinant efektyvią kovą prieš girtavimą kolektyvo narių tarpe. Neretai iš šio kolektyvo draugininkai neatvyksta į budėjimus, kurie numatyti pagal rajono Liaudies draugovės štabo sudarytus grafikus. Kolektyve dar silpnai organizuojama teisiųjų žinių propaganda, tam tikslui retai panaudojamos paskaitos teisine tematika, nerengiami klausimų atsakymų vakarai, disputai juridiniais klausimais, kolektyvo dirbančiųjų susitikimai su rajono prokuratūros, teismo, Vidaus reikalų skyriaus darbuotojais.

LKP Anykščių rajono ko-

miteto biuras įpareigojo „Lietėmūktėchnikos“ rajoninio gamybinio susivienijimo pirminę partinę organizaciją, pasitelkus ir pagalbą kitas visuomenines organizacijas, užtikrinti griežtą teisėtvarkos pažeidimų apskaitą kolektyve, kiekvienam pažeidimui duoti deramą įvertinimą, dar giliau analizuoti teisėtvarkos pažeidimus sukeliančias sąlygas ir priežastis. Būtinai ne rečiau kaip vieną kartą į metus atvirose partiniuose susirinkimuose svarstyti klausimus, susijusius su teisėtvarkos stiprinimu kolektyve, ir numatyti konkrečias priemones padėčiai pagerinti.

Biuro nutarime nurodyta, jog stiprinant kovą prieš darbo drausmės pažeidėjus ir girtavimo pasireiškimus reikalinga dar labiau suaktyvinti draugiškojo teismo, liaudies draugovės, kovos su girtavimu komisijos ir kitų visuomeninių organizacijų veiklą, o tam tikslui partinio biuro ir profkomiteto posėdžiuose dažniau išklaisyti šiuo organizacijų vadovų atskaitas apie atliktą darbą.

Susivienijimo pirminė partinė organizacija keltamas reikalavimas — koordinuoti kitų visuomeninių organizacijų darbą gerinti ir to-

bulinti kolektyve teisiųjų žinių propagandą. Todėl teisinio dirbančiųjų auklėjimo stiprinimui tikslinga ateityje sistemingiau organizuoti paskaitas, klausimų-atsakymų ir teminius vakarus teisėtvarkos klausimais, rengti dirbančiųjų susitikimus su rajono Prokuratūros, Liaudies teismo ir Vidaus reikalų skyriaus darbuotojais, siekiant tokių susitikimų metu giliau aptarti priežastis ir sąlygas, dėl kurių pasireiškia nusikalstamumo bei kiti antvisuomeniniai reiškiniai. Profilaktinio darbo suaktyvinimui ir gerinimui pirminė partinė organizacija įpareigota kryptingiau nukreipti saugaus eismo komisijos, liaudies draugovės specbūrio eismo saugumui veiklą, o vairuotojų praktinio vairavimo įgūdžių tobulinimui dažniau organizuoti konkursus, sportines varžybas ir kitas priemones.

LKP rajono komiteto biuro nutarime susivienijimo pirminė partinė, profsąjunginė ir komjaunimo organizacijos įpareigosios paslovų dėmesį skirti dirbančiųjų kultūringo poilsio ir laisvalaikio organizavimui, kad plačiau būtų sutelkiami kolektyvo nariai į meno saviveiklą ir sportinę veiklą, prasmingesnis ir turiningesnis taptų jų užimtumas laisvalaikiu.

KOLEKTYVINIS DARBAS

GIMTINĖ MANO — KAIMAS JUOSTOS VINGY

Robertas Baltušnikas

Gimtinė mano

Mana gimtinė — lyguma bekrastė,
Skaidrus žaismingai klegantis upelis,
Padėjęs nešt artojai sunkią našą...
Iš čia vingiuoja mano margas kelias.

Čia tėvo namas rymojo sukrypęs —
Gryčia medinė stogu samanotu.
Gimtos pastogės nė žymės nelikę
Ir dulkėm vieškelio storai užkloti.

Bene tai dulkės? — Sielvarto verpetai.
Kai susluoksniuotos ašaros, dejonės,
Dienom, minutėm paverstos ir melais.
Oi daug jos saugo paslapčių, kaip žmonės!

Duris į mūsų praeitį pravėrėm...
Laikai tie ženklų pėdsaką paliko:
Vieniems jie auksu ordinus pažėrė,
Kitiems erškėčių įteikė vainiką.

Veidai vagoti ir plaukai pabalę —
Regiu aš savo buvusį kaimyną.
Juk praeitį pakeisti nieks negali.
Todėl palikim ją prisiminimams.

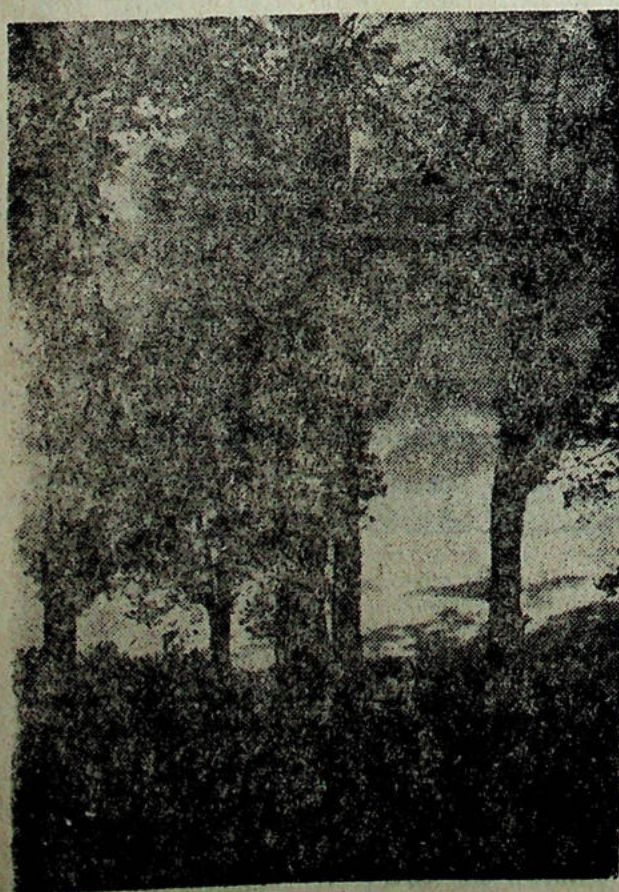
BEGALINIS CIKLAS

Korėti darosi tirpstantys sniegynai,
Upokšniais alma. Saulė juos praris.
Garuoja džiūdami pilki arimai —
Pavasaris pabeldė į duris.

Kai auštant dalgiai sutartinę traukia,
Zolė rasota spindi sidabru,
Nebėk taip greitai, vasara, palauki,
Paberk į mano žemę dar žiedų.

Ugnim pavirs šalnos pakasti lapai,
Voratinkliais ražienos pasipuoš,
Kažkas mediniais stipinuotais ratais
Per skambų gruodą pirmas pravaziuos.

Siaurys sukaustė žemę, surakino,
Ledu užsiuvo mėlį vandeni.
Nuskenė žemėnys rugių pusnyuos
Sugrįžtant laukų pavasario dieny.

Vakaro žėšėjial.

P. Nazarovo nuotr.

TĖVUI

Buvai tu viesulo kvieslys
Supratęs kalbą laisvės varpo,
Kurio skambusis gaudesys
Aidėdavo varguolių tarpe.
Be baimės pragaro — teisingas.
Su Blindos pravarde — laimingas.
Nesižavėjai pinigais
Ir netikėjai tu dievais.
Maldų tu nesiuntei į dangų.
Prasta kilmė, sėrmėgio rangas
Paženklino paklusnumu,
Užguito bėdžiaus ramumu.
Bet nenorėjai nusilenkęs būti.
Dalia liokajaus nuolanki
Tau nepriimtina — slogi.
Verčiau pakėlus galvą, žūti.

Atėjo tau drąsi mintis:
Panorai tu, kad ateitisi
Taptų be priespaudos ir smurto
Šios žemės viešpačių sukurti;
Jų žemę, pinigus, dvarus,
Patogumus, valdas, galybę
Beturčiams išdalinti po lygiai.
Likimas buvo tau žiaurus. —
Banga įtūžusi užgriuvo,
Kankino, žudė, kas pakliuvo,
Aidėjo aimanų balsai...
Tu pirmas sąrašė buvai.
Tamsa prarijo šūvio gausmą.
Kritai su kiaura krūtine,
Mirtis nusinešė tave
Ir tavo begalinį skausmą.
Plukta asla sugėrė kraują.
Saulėtas rytas aušo naujas.
Mainais už prarastą gyvybę
Vainiką kankinio uždės,
Garbės sargyba tau stovės.
Fanfaros... ir gėlių gausybė.
O pergalėi triumfuos patrankos.
Ar tokio atpildo pakanka
Už atsisakymą gyventi?..
Pralietas kraujas

už žmonijos laimę
Ir laurai pergalės
neturi kainos

PLATŪŠĖ

Prie kelio kapinės, toliau Platūšė —
Klastingas vėlnio liūnas pagirys.
Įžengt į pelkę lyjant, vėtrai užiant
Arba sutemus niekas neišdrįs.

Aplink kimsai, akivarai užakę
Ir raganos, šuoliuojančios risčia.
Ne viena kartą sodiečių godžios akys
Regėjo auksą degantį nakčia.
Savižudžio dvasia pakrūmėj tūno,
Keleiviui trukdo kelią susirast.
Kerais apraizgę laumės iš piktumo,
Neduoda aukso lobį išsikast.

Su plūgais traktorių praradę baimę
Iš pelkės žmonės raganas išvijo.
O aukso lobį bunkeris kombaino
Visiems bendrai po lygiai padalijo.

Žvilgsnis į praeitį

Nebuvo žemė ši dosni artojai —
Prapliumpa liūtys, spigina sausra,
Nedoras vėjas klupdo vasarą,
O gležną daigą kandžioja šalna.
Hektarais dirvos išdalintos buvo.
Valstietis dvilinkavo prakaitu.
Be prošvaistės, be džiaugsmo, be švelnumo,
Be šypsenos prigesusiam veide.

Viltim kvepėjo grūdus išaugintas.
Sapne skrajojo laimė — netikra.
Tik dievo išrinktas ir pripažintas
Valakinis turėjo kiek gana.

Gyvybės amžino šaltinio — žemės
Rėžius suart knietėjo ir ežias,
Kad jėgas tolumon surastų kelią,
Išsiūbuotų į marias placius.

KO VERKIATE, IEVOS?

Aušo 1945 m. balandžio rytas. Į mažą žemio Leono
Kudzevičiaus pirkia įsilaužė „tautos vaduotojai“ ir išžudė
visą šeimą: Leoną, jo žmoną — Mortą ir penkiolikmetę
duką — Onutę.

Sakykit, ko verkiate, ievos,
Prie slenksčio akmuo ko rasotas,
Ko sielvartas skverbias į kiemą,
Sodybų langai ašaroti?

Tą naktį mirtis neužmigo
Ir kaimas prie Juostos budėjo.
Zilvio viršūnė įstrigęs
Virpėdamas ūbavo vėjas.

Išžudė juos rytmetį anksty,
Į dūminę pirkia suėję.
Mergaitę... su durtuvu šaltu.
Penkiolikos ji neturėjo.

Sviesaus nesulaukė rytojaus —
Sukniubo ant žemės smėlėtos.
„Kodėl gi taip greitai sustojo
Širdis, nepradėjus mylėti?“

Kodėl mano atėmė saulę,
Jaunystę — tą pasaką mano.
Sapnus ir svajonę apie laimę,
Zaliuosius pavasarius mano?“

Jai matant mamytę sušaudė,
Tėvelį sudraskė kaip žvėrys.
Aušrinė akis jos užspaudė —
Mažyti dangaus gabalėlį.

Jai buvo gamtos viešpatijos
Gyvybę pratęst įsakyla.
Zudikas nutraukė šią giją,
Ir medis gyvybės nuvyto.
Jūs manot, kad hunai užgriuvo,
Kitatikiškai mirtį pasėjo? —
Krikščionys, tautiečiai čia buvo.
Nužudė ramiai ir išėjo.

Nuėjo į glūdumą girios —
Pamiršę kruviną puotą
Tik beržas prie kelio pasvires
Girdėjo patrakusį juoką.
O saulė, išnirus iš miško,
(Ji sako, tą kartą vėlavus)
Pažvelgus pro langą, išblyško.
Išniekintą žemę bučiavo.

IŠBANDYMAS UPE

Rimas Birulis, amžinai su-
sivėlęs neaiškių metų vyras,
grįžo namo. Tris jo paveik-
lus į parodą priėmė, ketvir-
tąjį nešėsi atgalios pasibru-
kęs po pažastimi. Na ką gi,
jeigu taip nutarė autorite-
tinga komisija, tai tegul bū-
na dėl vietos stokos. Negi
klaupsi priešais, kad tau pa-
skirtų tuščią sienos lopinį
tarp laiptų ir fikuso medinė-
je dėžėje. Stabtelėjęs ties
žaliu kiosku, nusipirko pyra-
gaitį su mėsa. Tuoj pat pri-
sistatė ir kažkoks šuva. Nors
nebuvo tartasi, tačiau Biru-
lis sąžiningai perlaužė pirk-
inį pusiau ir įdėmiai pažvel-
gė šuniokui į dėkingas akis.
Sitas tai tikrai be reikalo
nevizgintų uodegos ir atvi-
rai pasakytų, kodėl paveiks-
lui neatsirado vietos. O gal
teisi parodos valytoja, pasa-
kiusi: „Susiūkuok kaip pri-

dera, apsikarpyk nagus,
kaklaraištį pasirišk, tuomet
ir vietos atsiras“. Zinok,
žmogau, kuo pasireikš aukš-
čiau už tave stovinčių kapri-
zai. Reikia ieškoti, būtinai
surasti tą prieštaravimo ry-
šį tarp vietos stokos ir pa-
veiklo. Kram-
tydamas pyra-
gaičio likučius,
Rimas Biru-

lis vartė drobė, šiaip ir taip,
vienok jokių paradoksų ne-
apliko. Iš rėmų žvelgė liūd-
na pilka akis, kurioje pa-
skendo geltona pienui jūra
ir pakinkytas arklys. snau-
džias vidury dulkėto vieške-
lio... Birulio viziją nutraukė
išsižiojusios burnos, laidan-
čios piktus žodžius. Susida-
riusi už nugaros eilutė rei-
kalavo nešintis su savo pa-

veiklu nuo kiosko langelio
ir pasiimti drauge šunpa'ai-
kį, kuris jau kam narodė
iltis.

— Betgi šuva ne mano, —
gynėsi Birulis.

— Tai gal ir paveikslas
ne tavo? — prikišo artyn

usų šeputuką
kažkoks senis
su balta skry-
bėle.

— Galite pasiimti, jeigu
patinka. Dovanoju. Veltui.

— Tai kad čia nieko nega-
lima susigaudyti. Parsinešiu
nebent tik anūkams gasdinti.
Kažkokia nesvietiškai baisi
akis ir ta kumelė...

— Arklys, — palaisė Bi-
rulis.

— Su tokiu pilvu? Na jau,
ačiū, o kur gi veidas? Ir
kieno ta akis? Nesuprantu

nesuvokiui. Akis be veido...
Birulis pro kioską vingiu-
ojančiu takeliu nusileidžia
prie upės ir atsieda žolėn
šalia apverstos aukšlyn dug-
nu valtės. Tur būt, teisus
buvo draugai, pažįstami, ku-
rie sakė: mesk šį dalyką, kuo
mažiau eksperimentuok, nes
tam reikia mokslo, o be jo
tai lygiai tas pat, kas ir pa-
sivažinėjimas ant perskilu-
sios ledo lyties. Nepaklausė.
It nesileidžiantis apkrikštyti
stabmeldys Birulis vis nešė
ir nešė ant savo pagonybės
akmens aukas, kurios pavirs-
davo tik prisiminimų dūmais.
Nesuprasta liko ir ši drobė,
gimusi bemiegėmis nakti-
mės, kai sugrįžęs iš darbo
nusimesdavo dėmėmis išmar-
gintą daiktų kombinaciją
ir, gurkstelėjęs kefyro, vėl
stverdavo teptuką. Dažyti
sienas, langų rėmus ir durų
staktas jis išmoko, talkinin-

nukeblai 4 pusl.

IŠBANDYMAS UPE

atkelia iš žemės

Kaudamas savo tėvą, o pasakui pasakė didelį statybų pastolį. Syki, pietų pertaukos metu ant lankos atraižos. Birulis nerūpestingai išvedžiojo keletą tiesių ir lenkių linijų. Susispietę aplinkui brigados draugai rėliojo, saipėsi, pažindami save tai iš riestos ar kumpos nosies, apšepusio smakro ar kietai sučiuptų lūpų. Detalės Biruliui neegzistavo, nes ir taip įkurdavo juvelyrinių tikslumu išdėstyti kiekvieną kvadratinį metrą, užlaistytį plyši. Laisvalaikis ties molbertu tapo lyg ir protestu besikarštanties robotų judėjimas. Čia niekas tavęs nevaržo, gali pasigauti saulės spindulį žaliajam drebuliui, sustabdę lėktuvo skrydį arba padengti praeivio kepurę krintančiais rudens lapais. Viskas jam atrodė tik malonus žaidimas: kelti brūkštelėjimai ir tartum žuvis šuolis upėje, ir štai jau kažkas pradeda žinti, ryškėti, baltaukti dėmesį. Vienok paskutiniojo dalyko Birulis ėmėsi su droviu virpesiu širdy. Kodėl būtinai valžduotė pagimdė šia moters akį? Birulis ankščiau tikėjo, kad moters akys sutelpa viskas: kažko laukianti lango vieniša ugnelė ir leklantio ekspreso ugnys, pirmuoju žėdu padengto ežero mėtis ir negandų dienomis pažilgę durvynų vandenys. Jis manė, kad ir nebūlus akmenys turi akis, kadangi kiekviena pavasari su pašalū veržiasi žemės paviršium, idant pažvelgtų į žydą dangaus kupolą.

Birulis sėdi žolėje, o šaliai maiš guli paveikslas. Nesu-prastas, be pripažinimo. Birulis skausmingai norėtų atspėti, kodėl ten neatsirado vietos, Matyti, čia kažkas ne

taip. Bet kas, kas? Geltona pienui skara, kelio juosta ir sraudžiantis arklys. Viskas sutilpo sopulingoje akyje tarp dviejų blakstienų. Spalvos ir tonai neryškūs, išsilię, tartum žiūrėtu nei į ežero dugną pro vėjo sukeltas bangeles. Akis kupina asarų. Štai jos pradeda riedėti, sunkūs pro paveikslą rėmus, it suris šaltinis nuvinguriuoja per pakrautės smėlį ir susilungia su ape. Sallinis vis plėtėja, pasiglemžia visą paveikslą ir neša, neša upės gėlmėn...

Syki Birulį sulaukė inžinierius Petkus.

— Apžiūrėjau tavo paveikslus parodoje. Neblogai pradėdai. Kai dirbi iš natūros, visai kas kita. Mesk visai tą savo filosofinę manierą. Vis vien niekas nesupras. Dabar toks tempas, jog nėr kada narplioti įvairius simbolius bei alegorijas. Eksperimentui reikia profesinio pasiruošimo.

Birulis nieko neatsakė. Gal nenorėjo prisipažinti, jog paveikslas jau nebėra, o gal labai skubėjo, nes gavo nukreipimą pas kažkokią pensininkę remontuoti kambario.

Tarpdurvie jį pasitiko aukšto, atviro veido moteris. Ši pažiūros visai nepanašė į pensininkę.

— Nuo ko pradėsi? — pasiteiravo Birulis.

Moteris tvlėdama mostelėjo ranka link praviru kambario durų. Senoviški baldai buvo apdangstyti laikraščiais. Kvepėjo naftalinu ir dar kažkuo, būdingu solidaus amžiaus sulaukusiemis namams. Birulis žinovo žvilgsniu įvertino sienų bei lubų būklę ir ūmai visas nustėro. Į jį žvelgė akis, kurios nuo asarų aplemusiam dugne išsiskleidė pienui skara ir kelio dulkėse nutįso arklio ir vežėčių šešėlis.

— Apstulbote? Nesu-prastate, ką tai reiškia?

Birulis papurtė galvą. Jis vis dar negalėjo atsitokėti nuo pirmo įspūdžio. Žvelgė į paveikslą, nelyginant žmogus, sutikęs seniai mirusį pažįstamą.

— Daug kas prašo pažiūrėti ir beveik visi laiko mane kuoktelėjusia, kai pasakau, jog čia mano pačios akis, žvelgiant į tuščią vežimą ir pavargusį arklį. — Moteris atsargiai ir švelniai pirštų galais paglostė drobę. — Ak, koks nykus, dulkėtas ir ilgas tuomet buvo kelias, kai grįžau palaidojusi apylinkės pirminką, savo vyrą. Norėčiau sutikti ir paklausti šio paveikslą autoriaus, gal jis ka nors kita norėjo pavaižduoti. Juk pokario metu keliuose tiek daug galėjai regėti tokių vežimų su kulkų išvarpytais teknikais.

— Kur gavote šį paveikslą?

— Pats likimas jį man atsiuntė. Upė. Viena vasaros rytą skalbiau baltinius. Žiūrėjau: srovė kažką pripakė prie liepto. Iškart net atšliau, kai pro meldu tankynę pažvelgė ši akis. Negi dar žemėje yra beširdžių, kurie meta vandenin tokius dalykus...

Moteris atsargiai nuima paveikslą nuo sienos ir apdėbusi jį kūdiki, susimasto. Saulės apšviestoje veido pusėje pilku ežeru blyksteli pavargusi akis ir Birulis pamatė, jog moteris kažką žinotų, da bekrūviomis lūpomis.

Kęstutis Arlauskas

Jonas Biliūnas literatūros moksle ir kritikoje

Tokių pavadinimų „Vagos“ leidyklos išleista knyga — tai ne tik literatūros mokslo darbų rinkinys, bet ir visada gyvo domėjimosi mūsų rašytojų kūrybinio palikimo, pagarbos išraiška literatūros klasikui, kurio šimtąsias gimimo metines šiemet pažymėjome. Leidinį sudaro reikšmingiausi lietuvių literatūros kritikų, mokslininkų, rašytojų ir kultūros veikėjų straipsniai arba ištraukos iš monografių, taip pat įvairių kritikų straipsnių rinkinių apie Jono Biliūno kūrybą. „Šioje knygoje, į kurią įeina ir kai kurie jubiliejiniai straipsniai, stengiasi išryškinti J. Biliūno reikšmę lietuvių literatūros istorijoje, visuomeninės ir estinės minties raidoje, atskleisti jo tradicijų gyvybingumą mūsų dienomis“ — rašoma leidinio prafarmėje.

Knyga suskirstyta į tris dalis. Pirmą dalį „Rašytojas ir visuomenininkas“, kur nušviečiama J. Biliūno įvairiapusė veiklos visuma, pradeda Vinco Mickevičiaus-Kapsuko studija „Jono Biliūno biografinė“, kurioje iš marksistinių pozicijų pirmą kartą buvo plačiai nušviesta mūsų žymiojo rašytojo visuomeninė-politinė veikla ir demokratinis kūrybos pobūdis. Savo laiku nemažai yra rašęs Kostas Korsakas apie J. Biliūno kūrybos reikšmę, jos vietą lietuvių literatūroje. Leidinyje

perspausdinami kai kurie šio kritiko jau prieš keletą dešimtmečių parašyti straipsniai.

Apie J. Biliūną, kaip rašytoją-humanistą, realizmo estetikos principų įtvirtintoją, socializmo idėjų propaguotoją skaitome Romo Šarmaičio, Antano Venclovos straipsniuose. Daug šiltų, nuoširdžių žodžių apie J. Biliūną, mūsų literatūros švie-

sulį, rašytoją „su tokiu vargu ir pasiaukojimu uždegusi laimės žiburį — nemarų tiesos, gerio ir pažangos simbolį“, šimtųjų gimimo metinių proga pasakė Juozas Baltušis, Kostas Korsakas, Mykolas Sluckis, Rokas Maliukevičius. Greta jau minėtų autorių, kurių jubiliejiniai straipsniai patalpinti leidinyje, maloniai nuteikia A. Baranausko ir A. Zukausko-Vienolio memorialinio muziejaus direktorės Teresės Mikeliūnaitės straipsnelis „Liūdna šypsena“. Autorė su meile ir subtilia atyda, keliais štrichais nupiešia pačius žmogishiausius, gražiausius rašytojo bruožus, kalba apie jį kaip „vieną iš tų, turinčių šestąjį jutimą — paties širdies jutimą — tą slebtiną intuityją, kuri padėjo jam susiorientuoti sudė-

tingiausiose situacijose, žvelgti į gyvenimą iš diu-lioniškų aukštumų, rasti teisingą kryptį ir niekad nenusikaltsti pačiam didžiausiam — žmogiškumo — įstatymui“.

Tarybinis literatūros moks-las nemažai dėmesio skyrė J. Biliūno kūrybai. Išsamiai apžvelgė rašytojo kūrybinį palikimą Meilė Lukšienė monografijoje „Jono Biliūno kūryba“, o Vytautas Kubilius, Kazys Umbrasas, Juozas Stonys, Albertas Zalatorius, Kazys Ambrašas, Adolfas Sprindis bei kiti literatūros kritikai, įvairiais aspektais yra nagrinėję klasiko kūry-bą, analizavę ją savo studijose apie lietuvių revoliucinės poezijos, kritinio realizmo prozos, literatūrinės kritikos, lietuvių apsakymo raidą, atkreipę dėmesį į Biliūno kūrybinio palikimo idėjinį ir meninį novatoriškumą. Leidinio antroje ir trečioje dalyse — „Meninio žodžio meistras“, „Kritikos bare“ — spausdinamos ištraukos iš minėtų autorių studijų, spausdinami ir kiti literatūros tyrinėtojų bei kultūros veikėjų straipsniai, savo laiku pasirodę spaudoje.

Knyga „Jonas Biliūnas literatūros moksle ir kritikoje“ vertingas leidinys literatūros tyrinėtojams, pedagogams, besimokančiam jaunimui, visiems rašytojo kūrybos mylėtojams. Ir vpač reikšmingas, svarbus šis leidinys mums, anykštėnams — Jono Biliūno tėvynainiams.

V. Giedrys

Teisėtvarkos propagandos savaitei pasibaigus

Anykščių centrinės bibliotekos jaunimo sektorius lapkričio 26 — gruodžio 3 dienomis organizavo literatūros teisėtvarkos klausimais propagandos savaitę jaunimui.

Šiai savaitei praversti buvo sudaryta organizacinė komisija. Išsuntinėjome į miesto pirmosios komjaunimo organizacijos pranešinius apie savaitės eigą, bibliotekoje sudarėme 4 kugvų parodas: „Viešosios tvarkos sargyboje“, „Žodis apie didįjį įstatymą“, „Naujienos teisėtvarkos klausimais“, „Jaunimui apie valstybę ir teisę“.

Lapkričio 29 dieną Anykščių centrinės bibliotekos skaitykloje įvyko klausimų-ataskymų vakaras miesto gamybiniam jaunimui: „Žodis apie didįjį įstatymą“. Prieš savaitę laiko buvo surinkti iš miesto pirmųjų komjaunimo organizacijų teisine tema klausimai ir pateikti teisininkams. Vakaro metu teisininkai Liaudies teismo pirmininkas B. Pine-lis ir prokuroras V. Rinkėvičius j juos atsakė.

Lapkričio 30 dieną moksleivisko amžiaus jaunimui J. Biliūno anūrijinėje mokykloje įvyko susitikimas-popietė: „Žinokime ne tik teises, bet

ir pareigas“. Kalbėjo lektorai. Nepilnamečių reikalų inspekcijos vyr. inspektorė A. Vitkūnienė, Vaiku-jaunimo sportinės technikos mokyklos direktorius A. Star-kauskas.

Bibliotekoje buvo atlikta lapkričio 26 — gruodžio 3 dienų skaitymo formulių analizė, pasidomėta, kaip lankėsi jaunimas, kokią literatūrą labiausiai skaitė šios savaitės metu.

Jaunimo dėmesį labiausiai atkreipė knygos: P. Peškevičiaus „Administracinė atsakomybė“, „Liaudies draugovinė apie teisę“, V. Mickevičiaus „02 visada atsako“, „Įstatymo vardu“, „Jaunimui apie valstybę ir teisę“, „Valstybės ir teisės teorija“ ir kitos. Labai populiarius jaunimo tarpe žurnalas „Socialistinė teisė“. Teisėtvarkos propagandos savaitės metu jaunimui skaitykloje nuskambėjo bibliografinių apžvalgų įrašai temomis: „Valstybė ir teisė“, „Darbas — tai teisė, pareiga“, „TSRS Konstitucija tarybinio jaunimo veiklos pagrindas“.

J. Varnauskienė
Anykščių centrinės bibliotekos jaunimo skyriaus vedėja

Iš draugiškų teismų veiklos

Girtuokliavimas sėja blogį

Kiekvienas gamtos kūrinys turi savo paskirtį. Žmogui skirta puošti žemę, kurti gerį ir grožį. Deja, ne visi mes sugebame suvokti šią žmogišką gyvenimo prasmę ir kartais elgamės priešingai: darkome šį nuostabų pasaulį.

Ritminga gyvenimo harmonija trikdo žmonių tarpusavy nesutarimai, barniai, girtuokliavimas, landynių laikymas, iš kur nuolat sklinda triukšmas ir alkoholio tvaikas. Tokio tvaiko seniai prisigėrę Svėdasų miestelio Onos Pavieikaitės ir Genės Tutkienės butai, nes ju durys atdaros visos apylinkės alkoholikams. Žinoma, jei šie ateina ne tuščiomis.

Genė Tutkienė, vienuolikos vaiku motina, nuolat su jais kilnoja stiklėlių, užmėrdama, kad jos ranka stebėtu mažamečiais, dažnai be priežiūros palikti vaikai.

Prisigėrusi Tutkienė spalio 22 d. išdaužė Pavieikaitės langą, koliojo ją. Ir Pavieikaitė neliko skolinga. Panašus šiu dviejų moterų elgesys dažnai trikdo kaimynų gyvenimą. Už tokį elgesį, minėtos moters buvo ap-svarstytos draugiško teismo posėdyje ir abiem pareikštas viešas papeikimas.

G. Tutkienė, atrodė, su-prato savo klaidą ir žadėjo pasitaisyti. Norisi tikėti, kad motiniška meilė nugalės potraukį alkoholiui.

Onos Pavieikaitės elgesys posėdyje metu parodė, kad ji savo kaltės, nenorėjo su-prasti. Galbūt visuomenės pažiūra, svėdasiečių pasmer-kimas padės O. Pavieikaitėi suprasti, kokia moralinė žala neša šeimoms girtuokliavimas.

M. Šablevičienė
Svėdasų kolūkio draugiško teismo pirmininkė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių kilnojama me-chanizuotai kolonai reikalingi mūrininkai, tinkuotojai ir autopakovėjų vairuotojas. Mokamas lauko priedas. Lai-kę 2-ju metu aprūpinsime butais.

Kreiptis į viršininką adre-su: Anykščiai, Tarybų 4. Viršininkas

JONUI GIEDRAICIUI

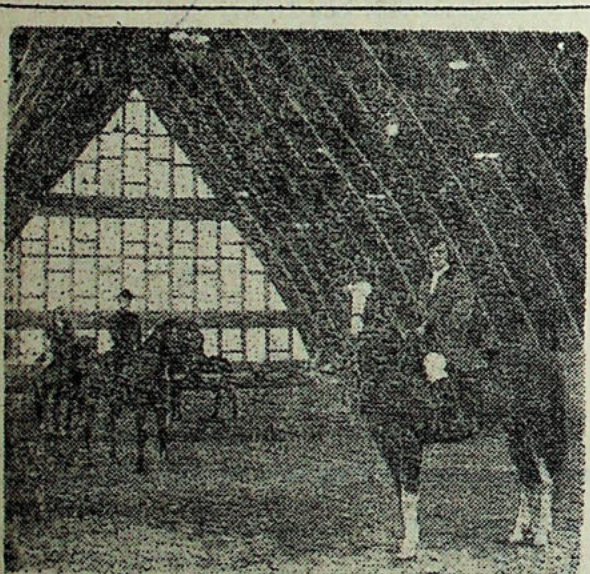
Reiškiamė nuoširdžiausią užuojautą dėl Jūsų tėvelio mirties. „Svyturio“ kolūkio valdība

POVILUI SALAVIEJUI

Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Anykščių MSMV dirbtuvių kolektyvas

POVILUI SALAVIEJUI

Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Anykščių MSMV autokolonos darbuotojų kolektyvas

Kauno jojimo ir šiuolaikinės penkiakovės mėgėjai ga-vo maniežą, kuriame bus galima treniruotis žiemą. Sis unikalus 1200 kvadratinį metrų plotas — vienas iš olimpinės sporto bazės rekonstravimo etapų.

Kauno maniežas — ketvirtasis tokio tipo statinys respublikoje. Žirginis sportas Lietuvoje įgyja vis daugiau mėgėjų. Žemės ūkio ministerijos nularimu prie visų tarybinių ūkių-technikumų įsteigtos žirginio sporto sek-cijos, jos veikia daugelyje kolūkių bei tarybinių ūkių. Respublikos jojikai — šalies čempionatų prizininkai, pel-nė medalius tarptautinėse varžybose.

NUOTRAUKOJE: jojikai ruošiasi treniruotei.

V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius. Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina. Indeksas 67262

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišky ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

«Pravdos» formato. Tir. 11266 Užsak. Nr. 2110